

Попередження та протидія насильству у суспільстві (зарубіжний досвід) : Збірник тез доповідей учасників XXI студентської науково-практичної конференції іноземними мовами (м. Харків, 9 квітня 2020 року). Харків, 2020. С. 161-162.

8. Ковтун Т. О. Запобігання насильству над дітьми. Попередження та протидія насильству у суспільстві (зарубіжний досвід) : Збірник тез доповідей учасників XXI студентської науково-практичної конференції іноземними мовами (м. Харків, 9 квітня 2020 року). Харків, 2020. С. 210-211.

9. Попов Г. Запобігання та протидія домашньому насильству: досвід Королівства Швеція. Вісник Національної академії прокуратури України. 2018. № 3 (55). С. 99-108.

Дмитро КАПЛЕНКО,
курсант ННППФППП
Елеонора СКИБА,
професор кафедри гуманітарних
дисциплін та психології
поліцейської діяльності
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор філософських наук,
професор

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА СУТНІСТЬ КОМУНІКАЦІЇ: ВІД ІНФОРМАЦІЇ ДО ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЗБРОЇ

Людське життя неможливо уявити без комунікації. Саме комунікація надає йому змісту та визначає фундаментальні стратегії розвитку не лише окремої людини, а й усього суспільства. Люди виступають як суб'єкти і об'єкти спілкування протягом усього життя.

Комунікація визначає суспільство як таке. Поза комунікаційними процесами неможливі людина як соціальна істота і суспільство як людський світ. Водночас під комунікацією можна розуміти середовище, у яке людина занурена протягом усього свого життя. Це як повітря, яким ми дихаємо. Ми цього не помічаємо, але без нього існування неможливе. Будь-який процес у людському суспільстві, будь-яка взаємодія людини з іншими соціальними акторами і не лише з ними можна інтерпретувати як спілкування» [1, с. 88].

Комунікація є одним із найважливіших компонентів функціонування та управління різноманітними соціальними інститутами, необхідним елементом взаємодії індивідів, «соціальних груп і навіть держав, у якому відбувається передача та взаємна передача інформації, почуттів, оцінок, цінностей».

Комунікація – це також процес соціальної діяльності, що виявляється в обміні інформацією, у стосунках між людьми, у взаємних переживаннях, у

взаєморозумінні партнерів.

Комунікація виконує ряд функцій: соціальну та соціально-психологічну.

Функція соціальної орієнтації людини і групи в соціальному світі реалізується за участю формування громадської думки і відповідного розвитку стратегій поведінки в різних соціальних ситуаціях.

Функція приналежності, соціальної ідентифікації, тобто створення в людини відчуття приналежності до групи, приналежності до неї.

Функція контакту з іншою людиною. Пов'язаний з потребою індивіда вступити в контакт з іншою людиною, щоб висловитися і порівняти свої погляди з поглядами інших людей. Функція самоствердження проявляється в таких явищах, коли реципієнти знаходять пряму чи опосередковану підтримку певних цінностей, ідей, поглядів самих реципієнтів та їх референтних груп у повідомленнях масової інформації [1, с. 89-90].

В умовах ускладнення життя та прискорення його ритмів, революції в медіасфері, розширення міжнародних політичних контактів, інтеграції світової економіки та фінансів, яка охопила сучасну світову спільноту, комунікація стає все більшою важливою.

До структурних компонентів масової комунікації належать канал, комунікатор, повідомлення та аудиторія.

Канали масової комунікації: друк, радіо, телебачення характеризуються наближеністю до міжособистісного спілкування, легкістю сприйняття інформації, «ефектом присутності», можливістю повернутися до сприйнятої інформації та мати її при собі.

Масова комунікація – це процес поширення інформації (знань, духовних цінностей, моральних і правових норм тощо) за допомогою технічних засобів (друкованих ЗМІ, радіо, кіно, телебачення) серед чисельно великої розрізної аудиторії, а отже, не лише серед окремих осіб, а але особливо для натовпу. З цієї точки зору ЗМІ можна розглядати як канал формування масової свідомості.

Комунікація все більше ускладнюється, стає потужним, ефективним засобом організації та впливу на всі сфери життя суспільства. Завдяки розвитку технологій у людей з'явилася маса засобів спілкування. Однак, незважаючи на широкий вибір засобів, вони не завжди здатні точно передати справжній зміст переданого повідомлення.

Сучасні засоби комунікації, такі як соціальні мережі, мобільні додатки, дозволяють нам бути постійно на зв'язку та отримувати інформацію з будь-якої точки світу. Однак важливо пам'ятати, що ці інструменти не ідеальні і можуть спотворити наше сприйняття реальності.

Часто комунікація в інформаційному суспільстві стає одностороннім, знеособленим і нечутливим явищем. Люди звикли використовувати для спілкування соціальні мережі та месенджери, але такі форми спілкування позбавляють нас можливості бачити почуття іншої людини, її жести та міміку. У цьому контексті спілкування може бути неефективним і неемоційним.

Окрім того, цифровий світ створює проблеми з конфіденційністю та безпекою даних. Інформація, що передається через електронні канали зв'язку, може піддаватися кібератакам і зловмисникам, загрожуючи нашій конфіденційності та безпеці [2, с. 63].

Однак, незважаючи на ці недоліки, комунікація в інформаційному суспільстві має свої переваги. Швидкість і практичність передачі інформації сприяють підвищенню ефективності і продуктивності. Сучасні засоби комунікації також дозволяють людям знаходити нових друзів, спілкуватися та ділитися інформацією з однодумцями.

Отже, комунікація в інформаційному суспільстві має свої особливості та недоліки. Необхідно вміти грамотно використовувати інструменти комунікації, щоб не втратити цінність і якість спілкування. Важливо пам'ятати, що справжня комунікація вимагає особистого контакту та емпатії, що не завжди можливо при використанні комунікаційних технологій.

Список використаних джерел

1. Дмитренко Т. О. Сутність комунікації як універсальної форми соціальної взаємодії людей. *Вісник Харківської державної академії культури*. 2010. № 30. С. 88-95.
2. Кайдалова Л. Г. Психологія спілкування : навчальний посібник / Л. Г. Кайдалова, Л. В. Пляка, Н. В. Альохіна, В. С. Шаповалова. 2-ге вид., перероб. і допов. Харків : НФаУ, 2018. 140 с.

Лілія КОРНІЄНКО

студентка ННІПІО

Артур МАРГУЛОВ

професор кафедри

міжнародних відносин

та соціально-гуманітарних

дисциплін Дніпропетровського

державного університету

внутрішніх справ, доктор

історичних наук, доцент

ВПЛИВ ПРОЦЕСІВ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ НА ДЕМОКРАТИЗАЦІЮ ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У СИСТЕМІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

При дослідженні ролі комп'ютеризації у розвитку системи міжнародних відносин, слід перш за все звернути увагу на вплив інформаційних ресурсів як фактора демократизації цієї системи. Незважаючи на відому максиму, що «володіння інформацією зміцнює володіння світом», варто відмітити, що інформація не лише зміцнює владу, але й сприяє поглибленню взаєморозуміння, зміцненню довіри і, отже, демократизації міжнародних